

нимавала въ сѣщото врѣме Габрово, Търново, Севлиево, Ловечъ.

Подиръ паданъето на Плъвенъ при генерала Радецки били испроводени нови подкрѣпления, между другитѣ : българскитѣ дружини, 16 дивизия на генерала Скобелева и нѣколко конни полкове. Въ тѣсна връзка съ отряда на генерала Радецки се намѣрвали войскитѣ на генерала Карцова, комуто било възложено да прѣмине прѣзъ Троянския проходъ и той съставилъ дѣсния флангъ (крило) на централната армия. Командирътъ на 11-й корпусъ генералъ Деллингсхаузенъ съставлявалъ лѣвий флангъ и билъ назначенъ да прѣмине Балкана прѣзъ Еленско-Твърдишкото устие на Балкана.

Най-напрѣдъ тръгнали двата фланга : дѣсенъ и лѣви. На 21 декемвр. генералъ Карцовъ се опажилъ прѣзъ Троянски проходъ, като ималъ да се бори съ всички балкански прѣпятствия. На 24 декемвр. войскитѣ на генерала Карцова стигнали върха на Балкана. На 25 направили рекогносцировка, изъ която се узнало, че Троянския юженъ исходъ билъ още завзетъ отъ турски войски. По тѣзи причина станжло нужно да се заобиколява, по балканскитѣ пѣтеки, така сѣщо както правила западната войска подъ началството на Гурка. На 27 дек. едно отдѣление съ голѣми лишения и трудности стигнало до Корнари, изгонило неприятеля и разбило единъ табуръ, който дошелъ на помощъ.

Въ това сѣщото врѣме генералъ Карцовъ съ останжлата си войска отъ Шипка спуснажлъ се върху турската позиция, която била при исхода на прохода и я прѣвзелъ ; сетнѣ генералъ Карцовъ ударилъ все напрѣдъ и напрѣдъ къмъ Пловдивъ, гдѣто авангардътъ му влѣзълъ на 5 януарий, т. е. единъ день подиръ взѣманъето на този градъ отъ Бурога.

А ето що произлазяло въ това врѣме въ лѣвия флангъ на генерала Деллингсхаузена. Той тръгналъ прѣзъ